

DHOMA E POSAÇME E
GJYKATËS SUPREME TË
KOSOVËS PËR ÇËSHTJE QË
LIDHEN ME AGJENCINË
KOSOVARE TË
MIRËBESIMIT

SPECIAL CHAMBER OF THE
SUPREME COURT OF KOSOVO
ON KOSOVO TRUST AGENCY
RELATED MATTERS

POSEBNA KOMORA
VRHOVNOG SUDA
KOSOVA ZA PITANJA
KOJA SE ODNOSHE NA
KOSOVSKU
POVERENIÇKU AGENCIJU

ASC -09-0043

U parnici

tužilja

[REDACTED], fizičko lice
ulica [REDACTED]

protiv

tuženog/žalioca

[REDACTED]
koje zastupa [REDACTED]
[REDACTED]

Žalbeno veće Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku povereničku agenciju (PKVS), u sastavu Richard Winkelhofer, predsednik PKVS, predsedavajući sudija, Torsten Frank Koschinka i mr Sahit Sylejmani, sudije, postupajući po žalbi tuženog na rešenje Sudskog veća PKVS od 8. jula 2009. godine, SCA-08-0074, nakon većanja održanog 11. oktobra 2010. godine donosi sledeće

REŠENJE

- 1. Žalba je osnovana.**
- 2. Rešenje Sudskog veća PKVS od 8. jula 2009. godine (SCA-08-0074) menja se i glasi:**
„I. Rešenja o izvršenju Opštinskog suda u Prizrenu, E.br.571/06 od 24. jula 2006. godine i 1. marta 2007. godine, kao i E.br. 2229/07 od 30. juna 2008. godine proglašavaju se ništavim i nevažećim.

II. Kad je reč o žalbi, presuda Opštinskog suda u Prizrenu od 17. februara 2005. godine (C.br. 450/2004) i rešenje Okružnog suda u Prizrenu od 8. maja 2007. godine (Ac.br.281/2005) proglašavaju se ništavim i nevažećim.

III. Predmet br. C.450/2004 (Opštinskog suda u Prizrenu), Ac.br.281/2005 (Okružnog suda u Prizrenu) povlači se iz redovnih sudova i o njemu će da odluči Sudsko veće PKVS."

3. Tuženi je preliminarno obavezan da PKVS plati sudske takse u iznosu od 90 evra za žalbeni postupak.

Činjenično stanje i istorijat postupka:

Dana 28. juna 2004. godine ( ) podnela je tužbu protiv Opštinskom sudu u Prizrenu. Tužilja je zahtevala da sud utvrdi da je ona bila i da je još uvek u radnom odnosu s tuženim koji se nastavlja nakon 27. decembra 1993. godine i da joj tuženi duguje plate za određen vremenski period. Tužba je upisana u registar pod brojem C.br. 450/2004. Dana 17. februara 2005. godine Opštinski sud u Prizrenu doneo je presudu u ovom predmetu u korist tužilje i savetovao tuženog da žalba može da bude izjavljena u roku od 15 dana od donošenja presude Okružnom sudu u Prizrenu, preko Opštinskog suda u Prizrenu.

Dana 14. juna 2005. godine (putem redovne pošte) tuženi je izjavio žalbu na to rešenje u dva dela, od 8. juna 2005. godine i 14. juna 2005. godine, na osnovu bitnog kršenja odredaba parničnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava. Tuženi je zahtevao da Okružni sud u Prizrenu usvoji njegovu žalbu, poništi pobijanu presudu Opštinskog suda u Prizrenu i vrati predmet Opštinskom sudu u Prizrenu na ponovno suđenje.

Okružni sud u Prizrenu je rešenjem Ac.br.281/2005 od 3. marta 2006. godine odbacio žalbu tuženog kao neblagovremenu, pošto je presuda Opštinskog suda dostavljena tuženom 24. maja 2005. godine, dok je žalba izjavljena 14.

III

juna 2005. godine, prema tome nije u saglasnosti s rokom od 15 dana kojeg je dao Opštinski sud u Prizrenu. Rešenje Okružnog suda dostavljeno je tužiljinom advokatu 20. marta 2006. godine, a zastupniku tuženog 21. marta 2006. godine.

Dana 5. aprila 2006. godine tužilja je Opštinskom sudu u Prizrenu podnela predlog za izvršenje (E.br.571/06) presude C.br.450/2004, kojim je zahtevala i da joj se plate troškovi postupka u iznosu od 160 evra.

Rešenjem E.br.571/06 od 24. jula 2006. godine Opštinski sud u Prizrenu doneo je odluku o izvršenju presude Opštinskog suda u Prizrenu protiv dužnika (tuženog) i savetovao tuženog o mogućnosti izjavljivanja žalbe na to rešenje Okružnom sudu u Prizrenu u roku od 8 dana od prijema rešenja, preko Opštinskog suda u Prizrenu.

Original spisa Opštinskog suda u Prizrenu sadrži dokument Opštinskog suda u Prizrenu (pismo obaveštenja) od 8. decembra 2006. godine, adresirano na Kosovsku povereničku agenciju (u daljem tekstu „KPA“) u Prištini, kojim je KPA obaveštena o izvršnom postupku koji se u to vreme vodio pred Opštinskim sudom u Prizrenu po predlogu [REDACTED] (tužilje) protiv DTP [REDACTED] (tuženog). Na podnesak je stavljen pečat Opštinskog suda u Prizrenu, potpisao ga je sudija Qerim Fazlija, ali u spisu predmeta ne postoji dokaz da je taj dokument dostavljen KPA.

Spis predmeta sadrži još jedno pismo obaveštenja od 11. januara 2007. godine, istog sadržaja kao i prethodno, ali, mada je na njemu potpis istog sudije, na njega nije stavljen pečat suda i opet nema dokaza da je pismo dostavljeno KPA.

Spis Opštinskog suda ne sadrži obaveštenje o tužiljinoj nameri da podnese tužbu koje je dostavljeno KPA, kako je propisano članom 29.1 Uredbe UNMIK-a 2005/18.

Pošto je tuženi na osnovu člana 48. Zakona o izvršnom postupku (Službeni list SFRJ 20/1978, sa izmenama i dopunama) uložio prigovor na rešenje Opštinskog suda od 24. jula 2007. godine u roku predviđenom zakonom, Opštinski sud održao je ročišta kako bi odlučio o tom prigovoru. Nakon tih ročišta u predmetu E.br.571/06, Opštinski sud u Prizrenu se rešenjem E.br.571/06 od 1. marta 2007. godine oglasio nenadležnim i ustupio izvršni predmet PKVS.

Tužilja je 28. marta 2007. godine izjavila žalbu na rešenje Opštinskog suda u Prizrenu od 1. marta 2007. godine Okružnom sudu u Prizrenu preko Opštinskog suda u Prizrenu.

Dana 8. maja 2007. godine Okružni sud u Prizrenu doneo je rešenje kojim je usvojio žalbu poverioca (tužilje), ukinuo rešenje Opštinskog suda i vratio predmet Opštinskom sudu na ponovno suđenje.

Spis Opštinskog suda u Prizrenu u vezi sa izvršenjem sadrži jednu dostavnicu od 27. novembra 2007. godine koja dokazuje da je Kosovska agencija za privatizaciju (u daljem tekstu „KAP“) obavestena o i pozvana na sudsko ročište zakazano za 19. decembar 2007. godine u predmetu E.br.2229/07, što je novi broj spisa predmeta kojeg je dodelio Opštinski sud u Prizrenu nakon što je tužilja podnela zahtev za dopunu rešenja o izvršenju. Prema sudskom zapisniku od 19. decembra 2007. godine nije bio prisutan zastupnik tuženog ili KAP, ali je sud ipak odlučio da održi ročište.

Dana 30. juna 2008. godine Opštinski sud u Prizrenu doneo je traženo dopunsko rešenje u vezi s rešenjem od 24. jula 2006. godine (E.br.571/06) pod brojem spisa predmeta E.br.2229/07 i naložio Privrednoj banci u Prizrenu da isplati poveriocu (tužilji) 17.243,10 evra s bankovnog računa dužnika (tuženog) i savetovao dužnika da može da izjavi žalbu na to rešenje u roku od 8 dana od prijema rešenja Okružnom sudu u Prizrenu preko

Opštinskog suda u Prizrenu. Rešenje je dostavljeno poveriocu, dužniku i Privrednoj banci.

Dana 17. jula 2008. godine dužnik (tuženi) izjavio je žalbu na dopunsko rešenje PKVS (Posebnoj komori Vrhovnog suda) preko Opštinskog suda u Prizrenu. Žalba je podnesena PKVS 21. jula 2008. godine.

Dana 8. jula 2009. godine Sudsko veće PKVS izdalo je rešenje (SCA-08-0074) i odbacilo žalbu tuženog kao nedopuštenu, navodeći da PKVS nije nadležna za žalbe na rešenja o izvršenju.

Dana 10. avgusta 2009. godine KAP je shodno članu 9.5 Uredbe UNMIK-a 2008/4 izjavila žalbu PKVS na rešenje Sudskog veća (SCA-08-0074) od 8. jula 2009. godine, zahtevajući da Žalbeno veće preispita rešenje Sudskog veća i ukine presudu Opštinskog suda u Prizrenu C.br.450/04 od 17. februara 2005. godine, kao i rešenje Opštinskog suda u Prizrenu E.br.571/2006 od 1. marta 2007. godine zato što su ta rešenja doneta bez pravnog osnova i ultra vires, pošto Opštinski sud i Okružni sud nisu bili nadležni za predmet.

Obrazloženje:

Žalba je dopuštena i osnovana. Vodi ka preinačenju rešenja Sudskog veća, proglašenju rešenja Opštinskog suda i Okružnog suda u glavnoj stvari ništavim i nevažećim i, kad je reč o žalbi, proglašenju napred navedenih rešenja Opštinskog suda i Okružnog suda u izvršnom predmetu ništavim i nevažećim.

Preinačenje rešenja Sudskog veća i proglašenje rešenja Opštinskog suda i Okružnog suda ništavim i nevažećim je neophodno i logičan je rezultat obrazloženja datog dole za proglašenje drugih rešenja ništavim i nevažećim.

Rešenja Opštinskog suda i Okružnog suda o glavnoj stvari:Nadležnost:

Redovni sudovi nemaju i nisu imali nadležnost u vezi s predmetom o kojem je ovde reč. Prema članu 4.1 lit c Uredbe UNMIK-a 2008/4 (koji sadrži istu formulaciju kao i njegova prethodna odredba, član 4.1 lit c Uredbe UNMIK-a 2002/12), PKVS ima prevashodnu nadležnost za tužbe, uključujući potraživanja poverilaca, podneta protiv preduzeća ili korporacije koja je trenutno ili je ranije bila pod upravom Agencije, u slučaju kad su ta potraživanja nastala u toku ili pre perioda u kojem je to preduzeće ili korporacija trenutno ili je bila pod upravom Agencije.

Tužiljina tužba očigledno spada u opisanu prevashodnu nadležnost PKVS, pošto je tužilja zahtevala da sud proglašava da je ona i dalje u radnom odnosu s tuženim, DP koje je shodno (izmenjenoj i dopunjenoj) Uredbi UNMIK-a 2002/12 pod upravom Agencije. Tužba je takođe nastala u toku perioda pre nego što je tuženi dospelo pod upravu Agencije. Međutim, pošto tužilja traži pravo na dalje isplate plata, tužba je takođe nastala i nastaje u toku perioda u kojem je tuženi bio/jeste pod upravom Agencije.

Izmeštanje tužbe iz redovnih sudova:

Prema članu 4.6 Uredbe UNMIK-a 2008/4 u vezi s članom 16.3 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6, ako PKVS ustanovi da je drugi sud na Kosovu preuzeo nadležnost u predmetu nad kojim PKVS ima prevashodnu nadležnost, shodno Uredbi UNMIK-a 2002/13 (odnosno Uredbi UNMIK-a 2008/4), PKVS može, nakon zahteva strane u sporu, ili u odsustvu zahteva na svoju inicijativu ili po svom slobodnom sudijskom uverenju, da izmesti postupak koji je u toku pred tim sudom, bez obzira na fazu u kojoj se postupak nalazi.

Tuženi, kojeg pravilno zastupa KAP (videti ASC-09-0108 et al.), tvrdi u svojoj žalbi da su redovni sudovi protivzakonito vršili nadležnost. Ta argumentacija može da bude shvaćena kao zahtev za izmeštanje tužbe prema članu 16.3 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6.

Član 16.3 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 jasno navodi da do oduzimanja predmeta može da dođe bez obzira na fazu u kojoj se postupak nalazi. Žalbeno veće ne mora da odluči o predmetu o kojem je ovde reč, ako bi to obuhvatilo, uopšteno, i ovlašćenje PKVS da vrši nadležnost čak i u tim predmetima, u kojim su redovni sudovi protivzakonito vršili nadležnost i u kojima su možda ta rešenja redovnih sudova postala konačna i pravno obavezujuća zbog toga što je jedna od strana u sporu propustila da iskoristi dati pravni lek ili zbog pravnog leka o kojem je konačno odlučio neki drugi stepen redovnih sudova.

Predmet o kojem je ovde reč ima izvesne specifične aspekte koji, pored nepostojanja nadležnosti redovnih sudova, čine njihova rešenja ništavim i nevažećim. Rešenje koje je ništavo i nevažeće me može da uđe u stanje u konačnosti i pravne obaveznosti:

Razlozi ništavosti rešenja redovnih sudova u vezi s glavnom tužbom:

Sagledavanje nepostojanja nadležnosti redovnih sudova u vezi sa sledećim aspektima tih rešenja vodi do zaključka da presude ne ispunjavaju uslove da bi bile valjane i obavezujuće:

Redovni sudovi nisu uzeli u obzir da tužba protiv tuženog, koji je DP pod upravom Agencije, zahteva specifičan postupak da bi bila dopuštena. Shodno članu 29.1 Uredbe UNMIK-a 2005/18, nijedan pravni postupak protiv preduzeća koje je pod upravom Agencije ne vodi se pred sudom dok

podnosilac zahteva za potraživanje ne obezbedi dokaz da je pisano obaveštenje o nameri da se povede postupak podneto Agenciji, uz precizno navođenje imena podnosioca zahteva, naziva preduzeća ili korporacije i drugih podataka relevantnih za identifikovanje, osnova za podnošenje potraživanja i naknade koja se traži. Svrha obaveštenja je da Agencija bude obaveštena o (potencijalnim) tužbama, kao i da joj bude data mogućnost da preuzme stvar u ime DP (ASC-10-0027 et al.), kako bi bilo obezbeđeno da Agencija, kao telo koje je osnovano da štiti društvena preduzeća i njihovu imovinu u korist naroda, može u bilo koje vreme da vrši svoje odgovornosti i prema tome, između ostalog, i da spreči moguće protivpravne radnje strana u dosluhu pred sudovima, ratio legis koji može da se vidi i u osnivanju PKVS kao zaštinice tih postupaka kao takvih. Ne samo da redovni sudovi nisu tražili od tužilje da predoči činjenice u vezi sa obaveštenjem predviđenim članom 29.3 Uredbe UNMIK-a 2005/18, već sudovi nisu ni obavestili Agenciju o tužbi po kojoj se pred njima vodi postupak. Prvo – dokazano – obaveštenje Agenciji bilo je 27. novembra 2007. godine, u postupku u vezi sa izvršenjem do tada već – teoretski – konačnih presuda. Sama rešenja, u vezi sa glavnom tužbom i izvršnim postupkom, nikada nisu zvanično dostavljena Agenciji.

Pored toga, pravna pouka o mogućnosti izjavljivanja žalbe koja je data u rešenju Opštinskog suda u Prizrenu nije bila u skladu sa zakonom. Opštinski sud dao je pouku da žalba mora da bude izjavljena Okružnom sudu preko Opštinskog suda u roku od 15 dana od dostave rešenja (očigledno prema članu 348. Zakona o parničnom postupku [ZPP, Službeni list SFRJ 4/77-1478, sa izmenama i dopunjama]), što nije bilo u saglasnosti sa zakonom, pošto shodno članu 58.3 (ii) Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 na rešenje suda koji je odlučio o tužbi nad kojom Posebna komora ima prevashodnu nadležnost žalba može da bude izjavljena Posebnoj komori kad je žalba izjavljena na rešenje suda o stvari nad kojom Posebna komora ima prevashodnu nadležnost. U tim predmetima, prema članu 59.1 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6, žalba se izjavljuje Posebnoj komori u roku od dva meseca od dostave presude strani koja ulaže žalbu.

Prema tome, Opštinski sud, davanjem pogrešne pravne pouke o načinu izjavljivanja žalbe, i Okružni sud, odbacivanjem žalbe kao nedopuštene mada je podnesena u roku za izjavljivanje žalbe predviđenom članom 59.1 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6, lišili su tuženog njegovog prava na pravni lek predviđen važećim zakonom.

Shodno tome, zbog značajnog broja grešaka u rešenjima koja se odnose na glavnu tužbu, kao i zbog ogromnog kršenja prava tuženog kad je reč o zakonskom sudiji, kao i o pravu na pravni lek predviđen zakonom, uzimajući u obzir i činjenicu da je Agencija bila lišena mogućnosti da vrši svoja osnovna ovlašćenja da se stara o zaštiti imovine društvenih preduzeća u korist naroda, neizbežno je da napred navedena rešenja budu proglašena ništavim i nevažećim i da predmet bude izmešten iz redovnih sudova i da o njemu odluči Sudsko veće, kao o novoj tužbi.

Cetero censeo Žalbeno veće drži da bi bilo primereno da istakne da prema njegovom pravnom mišljenju predmet koji je izmešten iz redovnih sudova nakon pogrešnog rešenja kojim je prekršena nadležnost PKVS ne može ponovo da bude ustupljen (prema članu 4.2 Uredbe UNMIK-a 2008/4) redovnim sudovima.

Ništavost rešenja o izvršenju redovnih sudova:

Prema obrazloženju datom gore, rešenja Opštinskog i Okružnog suda u Prizrenu ne mogu da budu smatrana valjanim, pošto je njihov pravni osnov, rešenja Opštinskog i Okružnog suda u Prizrenu u glavnoj stvari, ništav i nevažeći. Rešenje o izvršenju ne može da ostane na snazi kad je njegov osnov ništav i nevažeći. Kad je reč o žalbi, to je moralo da bude istaknuto kako bi bio izbegnuto bilo kakvo pogrešno razumevanje.

Preinačenje pobijanog rešenja Sudskog veća:

Kako proizilazi iz napred navedenog obrazloženja u vezi s rešenjima Opštinskog i Okružnog suda u Prizrenu u glavnom predmetu, pobijano rešenje Sudskog veća PKVS od 8. jula 2008. godine, SCA-08-0074, kojim je žalba odbačena kao nedopuštena, moralo je da bude preinačeno. Ponovno suđenje nije trebalo da bude naloženo, pošto se rešenje Žalbenog veća sastoji u izmeštanju predmeta iz redovnih sudova. O predmetu mora da bude rešavano kao o novoj tužbi pred Sudskom većem PKVS.

Sudske takse:

Za žalbeni postupak (pred Žalbenim većem) važe sledeće sudske takse (videti ASC-09-0072 et al):

Taksena tarifa član 10.11 (izjavljivanje žalbe)	30 evra
Taksena tarifa član 10.15 u vezi s članom 10.22 (procesno rešenje u trećem stepenu)	60 evra
Ukupno	90 evra

Ove sudske takse preliminarno snosi žalilac.

Richard Winkelhofer, predsedavajući sudija, EULEX

Torsten Frank Koschinka, sudija, EULEX

mr Sahit Sylejmani, sudija

Tobias Lapke, upisničar, EULEX